

LAZIĆ, Rajna, rođena Mičić – likovni pedagog, slikarka – rođena 5. maja 1936. u Koreniti, Jadar. Osnovnu školu završava u Koreniti, a četiri razreda Državne realne gimnazije u Loznici. Učiteljsku školu završava u Šapcu. Višu pedagošku školu – Likovni odsek i Filozofski fakultet – Istoriju umetnosti u Beogradu.

Radila kao likovni pedagog u više škola, a najduže u Osnovnim školama „Ljuba Nenadović“ i „Đorđe Krstić“ u Beogradu. Za svoj višegodišnji kreativni rad, u domenu širenja likovne kulture, dobila Povelju Društva likovnih pedagoga Beograda, 1991. Više od četrdeset njenih učenika se opredelilo za likovne umetnosti i studije istorije umetnosti.

Samostalno je izlagala u Beogradu, Šapcu, Zrenjaninu, Arandjelovcu, Zlatiboru, Pirotu, Pančevu, Smederevu, Loznici, Subotici, Požegi, Zemunu, Sremskoj Mitrovici, Petrovcu na Mlavi, Igalu... i na više kolektivnih izložbi.

U Beogradu je objavljena monografija Rajna Lazić, Svetlosni prosjaji, akvareli, 2004. Knjigu je priredila i predgovor napisala Vesna Todorović. Zbornik sadrži četrdesetak eseja. Autori tekstova su: Sreto Bošnjak, Kosta Bogdanović, Đorđe Kadijević, Bratislav Ljubišić, Nikola Šuica, Vladeta Jerotić, Dragan Jovanović Danilov, Ranko Munitić, Dušan Pajin, Radoslav Đokić, Divna Vuksanović, Nikola Stojanović, Radosav Pušić i drugi.

Kontakt: Poručnika Spasića i Mašere 116, 11134 Beograd, tel: 011/3556-290
e-mail: rlazic@sezampro.rs, website: www.rajna.rs

Galerija '73, Požeška 83a, 11030 Beograd
Tel/faks: 011/3557-142
E-mail: gallery73@gmail.com, Web: www.galerija73.com
Direktor: Dejan Savić, dia
Priprema za štampu: Ivan Jovanović
Štampa: BaP Design, Tiraž: 300

Umetnički savet:
Aleksandar Đurić
Jerko Denegri
Savo Peković
Dejan Savić
Dragan Zdravković

RAJNA LAZIĆ

PROSTORI SREĆNOG PREBIVANJA

GALERIJA '73 / 17-30.09.2010.

Okom – čulom vida „dodirnuti prostor“ kako je taj fenomen osetio pesnik Gete, znači uprisutniti se telesno – imaginarno, ali na način realnog dosezanja prostora i to samogledanjem i zapamćivanjem viđenog.

Nositi u sebi ono što je viđeno svojstveno je pesnicima i uopšte umetnicima u vidu transpozicije i sublimacije doživljenog.

Pretvoriti konkretno viđeno ili uobraziljom prizvano u svet slike, tehnikom akvarela, blisko je, muzičkom saživljavanju sviranjem u „al prima“, što traži doživljaj u prolazu, opet blisko haiku izrazu u poeziji i slikarstvu.

II

Ulazeći u najuži krug umetnika koji rade u akvarel tehnici, Rajna Lazić je poslednjih godina ostvarila nov ciklus posvećen pejzažu i slikanju cveća, vode...

Posebnost ovog ciklusa odnosi se na izuzetno suptilnu odnegovanost izmagličaste prostornosti, u vidu sugestivne dubine dosezanja do horizonta.

Prizori njenih pejzaža (Zlatibor, Golija, polarni predeli) savršeno čuvaju akvarelnu providnost, uz minimalno nanese boje, čija blistava prozirnost sanja idealno oprirođene prostore, nenarušene lepote prirode koji ukazuju na poetsku viziju u skladu sa klasičnim pojmom LEPO u čemu ona i životno učestvuje svim svojim bićem.

Mogućnosti ovakvom pristupu shvatanja izraza u tehnici akvarela u slikarstvu Rajne Lazić treba tražiti u filozofemama njene duhovne orijentacije, imajući u vidu njenu veoma suptilno doživljenu poeziju, interesovanja za dalekoistočne religije, kulturu, filozofiju, kao i veoma značajno iskustvo pedagoga.

Verujem u veoma sugestivan stav Rajne Lazić koji ona iznosi u svojoj pesmi *Načelo*.

Kosta Bogdanović

